

EGYEDÜL A SZOBA KÖZEPÉN

A fantáziák komolyan veendők,
mert bennük történik a lényeges:
a lomha, a pempósen meztelen,
a villanó, a tárt, a szélesebes.

A szemünket kockázatos lehányni:
mi van, ha szemhéjunk mögött az út
elindul szürkén, nyílegyenesen,
és szakadék vagy tenger fölé fut?

Szólni szabad, de tessenek ügyelni,
mert beivódhat szavunk a falakba,
és visszafolyhat nyirkos délutánon,
mikor a fal már azt mondja: *ad acta*.

Takács Zsuzsa

AZ ÉREM MÁSIK OLDALA

*Esküszöm, tanúja voltam,
nem cselekvő részese.*

A hangyabolyra telepedett szerelmespár
kimondhatatlan kínjait kiállni,
ágyrugók szabályos kattogását
a csúcson, vallomás közben gyomorkorgást,
és eltéveszteni a megszólított nevét
az egymásra találás felejthetetlen pillanatában.
Öngyilkosság tervezgetése közben
tavaszi mélabú helyett a nyitott ablakon
beáradó gránátoskockaszagba pácolódni.
Túrni a náthájával küszködő pap
szaggyalult imáját holttestünk felett.
Az időváltozás miatt ébren töltött
éjjelt követő napon elaludni életfogytiglani
ítéletünk kihirdetése közben.
Saját szobánk helyett egy szállodában
a tükre előtt meztelenül borotválkozó
kéjgyilkos szobájába nyitni.

Berekedni az utolsó szó jogán.
Önmagunkkal találkozni a lépcsőházban
(ő fölfelé megy, én hullok lefele).
Felindultságunkban a kenyérszeletelővel
férfiasságunkat szeletelni fel.
Önjátékon kopogni engedélyre várva.
Szájunkban spenóttal az újházások
selyemkanapéján görcsösen fuldokolni
egy-egy szakállas tréfán.
Pelenkacserélés közben óarany
karamellpudingot kanalazni.
Kezet rázni a tanítvánnyal, aki a halott
mester még meleg aranyfogával házal.
Megvilágosodni homályos körülmények között.
Egy nyitott szekrényajtó előtt, félig öltözötten,
megállni örökre; egy kád vízben
megülni, amíg a csapra jégcsapok telepednek
puszta halmozási vágyból.

S ha nem, hát nem!
Akkor eljön az a nap: a nyitott ablakon
a gránátoskockaszag, megjön a beretvás
gyilkos, hogy levagdossa a bőrünkre
nótt jeget. És tavasz lesz! tavasz!

Orbán Ottó

AZ ÜRES KINCSESBÁNYA

Szabó Lőrinc: Vers és valóság

Fényivó lélek és ragadozó állat.
Volt-e naivabb költő nála?
Tovább melegít-e a nő hőisége,
ha meg van adva a mellbősége?

A nagy megbotránkoztató, a nyílt,
akinek annyi szeméremajak kinyílt –
versbe bújó, sebzett kamasz,
ötvenöt évesen is csak az.